

El feminisme és per a tot el món

Les feministes no neixen, es fan

Gloria Jean Watkins, també coneguda com bell hooks, va néixer a Hopkinsville, Kentucky, el 25 de setembre del 1952. És una escriptora i activista feminista que se centra en l'estudi dels sistemes de dominació i opressió, la raça, la classe social i el gènere. El 2017 Traficantes de Sueños li van publicar *El feminismo es para todo el mundo*. (<http://www.traficantes.net/libros/el-feminismo-es-para-todo-el-mundo>)

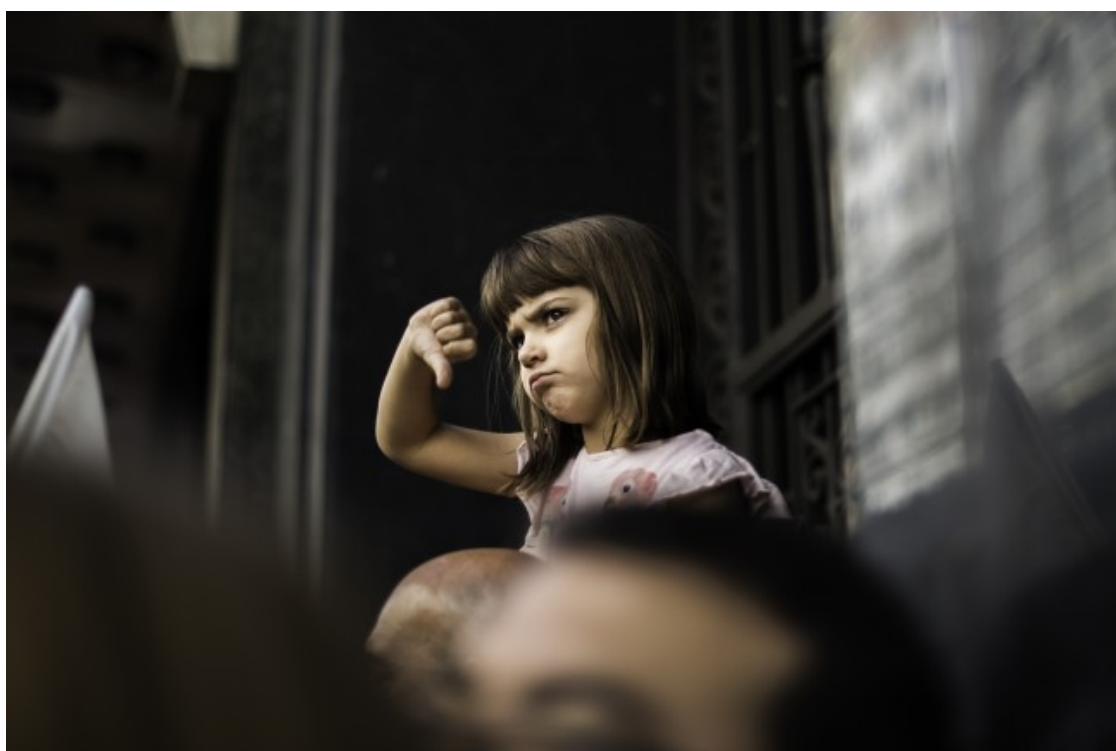

Foto: Aldofo Lujan

1. En un principi, la majoria de les activistes feministes (la majoria blanques) van prendre consciència de la naturalesa de la dominació masculina quan militaven en espais anticlassistes i antirracistes amb homes que parlaven al món sobre la importància de la llibertat mentre subordinaven les dones a les seves files. Ja fos un en un context de dones blanques que lluitaven en nom del socialisme, dones negres que lluitaven a favor dels drets civils i l'alliberació de la població negra o dones natives estatunidenques que lluitaven pels drets indígenes, estava clar que els homes volien ser els líders i que volien que les dones els seguissin.
2. Tot i que moltes dones negres de forma individual havien participat en el moviment feminista contemporani des dels seus inicis, no van ser les que es van convertir en les estrelles d'aquest, les que van atraure l'atenció dels mitjans de comunicació de masses. Sovint, les dones negres actives en el moviment feminista eren feministes revolucionàries (com moltes lesbianes blanques). No estaven d'acord amb les feministes revolucionàries que volien projectar fermament una imatge

del moviment que consistia únicament a aconseguir una igualtat entre homes i dones dins el sistema existent.

3. Fins i tot abans que es comencés a debatre sobre la qüestió de la raça en els cercles feministes, les dones negres (i els seus aliats revolucionaris en la lluita) tenien clar que mai aconseguirien la igualtat dins del patriarcat capitalista supremacista blanc existent.

4. Moltes dones, especialment les dones blanques privilegiades, fins i tot van deixar de tenir en compte les visions feministes revolucionàries quan van començar a aconseguir el poder econòmic dins l'estructura social existent. Irònicament, el pensament feminista revolucionari tenia major acceptació i seguiment en els cercles acadèmics, en els quals es va seguir produint teoria feminista revolucionària, però en molts casos no va arribar al gran públic.

5. Al patriarcat capitalista supremacista blanc establert li interessava acabar amb el pensament feminista visionari que no era antihomes o que el seu objectiu no era aconseguir el dret de les dones a ser com els homes, i les feministes reformistes també volien silenciar aquestes forces. El feminisme reformista es va convertir en un mitjà per la mobilitat de classe, els permetia alliberar-se de la dominació masculina a la feina i tenir un estil de vida més independent.

6. Una dona pot insistir que ella mai optaria per avortar, però afirmarà el seu suport al dret de les dones d'escollir i seguirà sent una defensora de la política feminista. No es pot ser antiavortista i ser defensora del feminisme. Així com no pot existir un «feminisme del poder» si la imatge del poder que s'evoca és el que s'obté mitjançant l'explotació i opressió d'altres persones.

7. Les feministes no neixen, es fan. Una no es torna defensora de la política feminista simplement per tenir el privilegi d'haver nascut dona. Com en tots els posicionaments polítics, una es torna partidària de la política feminista per elecció i acció. Quan, per primera vegada, les dones es van organitzar en grups per parlar juntes sobre la qüestió del sexisme i la dominació masculina, tenien clar que a les dones se les socialitza igual que als homes per creure en el pensament i valors sexistes.

8. El desmantellament dels grups de consciència pràcticament va esborrar la idea que per arribar a ser una defensora del feminisme una havia de formar-se i prendre una decisió informada sobre què significa acollir la política feminista. Sense el grup de consciència com el lloc on les dones s'enfrontaven al seu propi sexisme cap a altres dones, el rumb del moviment feminista va canviar per centrar-se en la igualtat de feina i la lluita contra la dominació masculina.

9. En centrar-se cada cop més en la construcció de la dona com a «víctima» de la igualtat de gènere i per tant mereixedora de reparacions (ja sigui a través de modificacions de les lleis discriminatòries o de les polítiques de discriminació positiva), va perdre vigència la idea que les dones, com a part de la seva transformació en feministes, necessitaven primer enfrontar-se al seu sexisme interioritzat.

10. Quan el moviment feminista es renovi, reforçarà les estratègies que permetin que un moviment de masses acabi amb el sexisme, l'explotació i l'opressió sexista que subjuguen tot el món, i la presa de consciència recuperarà de nou la importància original.

11. La presa de consciència per part dels homes és tan essencial per al moviment revolucionari com els grups de dones. Si s'hagués emfatitzat en els grups masculins que ensenyessin als nens i als homes què és el sexisme i com pot transformar-se, als mitjans de comunicació de masses els hauria resultat impossible retratar el moviment com antihomes. També s'hauria evitat la formació d'un moviment masculí antifeminista. Sovint els grups d'homes es van formar seguint els passos d'un feminisme contemporani que no abordava en absolut les qüestions del sexisme i la dominació masculina.

12. Recordo quan dones feministes, la majoria dones blanques amb privilegis de classe, debatien

sobre si contractar o no ajuda domèstica, tractant de no participar en la subordinació i la deshumanització de les dones menys privilegiades. Algunes d'aquestes dones van aconseguir crear unions positives entre elles i les dones que contractaven de mesura que va haver-hi un avanç mutu en un context més ampli de la desigualtat. En comptes d'abandonar la visió de la sororitat perquè no podien aconseguir un estat utòpic, van crear una sororitat vertadera, una que tenia en compte les necessitats de totes les persones implicades.

13. Una política sexual feminista vertaderament alliberadora reivindicarà sempre com a aspecte central un rol sexual actiu per les dones. Aquest rol no pot existir si les dones creuen que els seus cossos han d'estar sempre al servei d'altres. Sovint les prostitutes professionals i les dones en general entenen el seu lliure intercanvi de sexe per béns i serveis com una prova que estan alliberades.

14. Els mitjans de comunicació convencionals sempre han escollit dones heterosexuales per representar el que significa el moviment feminista, com més heterosexuales millor. Com més glamurosa sigui, més es pot utilitzar la seva imatge per atraure homes. Les dones identificades amb les dones, ja siguem heterosexuales, bisexuals o lesbianes, rara vegada fem de l'obtenció de l'aprovació masculina una prioritat en les nostres vides. Per això som una amenaça per al patriarcat. Les dones lesbianes que tenen una mentalitat patriarcal són molt menys perilloses per al patriarcat que les dones feministes, gais o heterosexuales, que han apartat la seva mirada i el seu desig del patriarcat, dels homes sexistes.

El feminismo es para todo el mundo

bell hooks

El feminismo es para todo el mundo
(<https://www.traficantes.net/libros/el-feminismo-es-para-todo-el-mundo>)

© Bell Hooks

© Traficantes de Sueño, 2017